

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na 1 km pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10
Pri oznanilih in takih tudi pri „po-
lasicah“ se plačuje za prevadbo tristo-
petdesetkratno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat

7 „ „ „ 2 „

6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Povsemne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu, naročnina pa opravniku „Soča“, ž. g. Andreju Tabaj-u V. Črnačica N. 9 v St. Roku v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravniku.

P. n. gg. naročnikom in čitateljem.

Lastniki političnega tednika „Soča“ si štejemo v dolžnost tukaj izjaviti ter naznaniti p. n. gg. naročnikom in drugemu bralnemu občinstvu, da smo izdajateljstvo „Soča“ odvzeli dosedanjemu izdajatelju, katerega pa mi — mimogredé naj bode omejeno — nikdar nismo bili nastavili, in je izročili v druge roke.

K temu koraku so nas privedli razni in tehtni razlogi. Že to, da je bilo v „Soči“ že parkrat čitati: „list je naš“ (glej „Soča“ št. 41 in 42 t. l.), je moralo v nas, ki smo l. 1878 pošteno vkapili lastništvo tega lista od rajnega Viktorja Dolenca, vzbuditi sum, kakor da se hoče od neke strani nrm kar iz rok izviti — da se ne poslužimo drugega izraza — lastništvo lista. Tudi nismo mogli več odobravati poti, katero je bila zadnji čas nastopila „Soča“. Ker smo bili in smo načelno nasprotni vsem osebnim preprirom, zato se tudi nismo mogli vjemati s pisavo našega lista, ker so se v njem med drugimi obirale, sramotile in v blato gazile tudi osebe, katerim je slovenski narod na Goriškem že opetovano in zadnjikrat pri letošnjih volitvah skazal svoje zaupanje; a bati se je bilo celó, da bi „Soča“ tudi v drugih vprašanjih zopet ne zašla tja, kjer je bila, predno je prišla v naše lastništvo.

Preskrbeli smo si tudi za sodelovalce pri svojem listu takih novih moči, od katerih se dá pričakovati, da bode za naprej „Soča“ vredovana v duhu pravega miru in sprave, potegovala se za dve naši največji blaginji: vero in narodnost, ter da bode pravo glasilo našega vernega slovenskega naroda na Goriškem.

V Gorici, dne 30. oktobra 1889.

Lastniki „Soča“.

LISTEK.

Krvavo stegno v trinajstih poglavjih.

No, kaj takega pa ni še bilo v „Soči“ — mislil si boš, ljubi prijatelj na deželi, ko boš na vseh Svetih dan zjutraj v roko dobil naš list.

Kaj takega ni bilo še! Kaj pa meniš, da bom zmirom ostal pri starem kopitu! Ne veš li, kako hitro dandanes napredujemo; vsak dan doživimo kaj novega! Nekaj takega, novega, je za te tudi — krvavo stegno, in sicer — v trinajstih poglavjih!

Vidim, vse tukaj vihaš nos in mahaš s glavo nezaupano, črč, slabo znamenje je to: da bi bilo dvajset poglavij še, še — a trinajst, trinajst — nesrečno Judežvo število!

Oho! ste ga li slišali! Veš kaj, jaz bi te hotel skušati. Tako namreč: Vše v petek popoldne, tedaj hitro potem, ko boš „Sočo“ prebral, napravil bi jaz dobro južino — s trinajstimi sedeži. Obložil bi mizo ne sicer s pečenko in šalamo, kakor delajo v petek tisti, katere imenujemo liberalce — pač pa s kraškimi sirom, s pečenimi ribami, kakršnih še ti nikdar videl nisi, a štruklji in s enako ropotijo; tudi briškega merona bi ne manjkalo. Vmes pa bi postavil stražnike z pomalanim nosom — namreč majolike, polne belega dornberšana in črnega kraševca. Povabil bi na južino dvajset oseb. Trinajsti stol bi bil prazen. Te-

Izjava novega vredništva.

S pričujočo številko je prešlo tedaj vredništvo „Sočino“ v druge roke. Zatorej se nam zdi primerno, da pregovorimo tu nekoliko besed se slavnim občinstvom, ki je doslej duševno in gmotno podpiralo naš list.

Vredništvo so si prebrali gospodje lastniki sami, katerim kot takim pristojna ta pravica. Zapazovalo se je namreč vže davno, da „Soča“ nima stalnih načel, katerih bi se dosledno držala, ampak da omahuje na vse strani ter se daje prerada vporabljanju za osebne namene. List, ki hoče povspeshevati ljudsko srečo, ne sme služiti osebam in njih sebičnim težnjam.

To je, kar pred vsem povdarjamo. Novo vredništvo služilo bo, pokorilo se bo le načelom. Načela so pa to, kar z drugo besedo imenujemo resnico. Resnica je le ena, večna. Kot taka vse človeško presega in zasega. Tudi v politično življenje sega resnica globoko, odločivo, pretvarljivo. In če je naš list v prvi vrsti političen, bomo s tega stališča politikovali, s tega stališča javno življenje in delovanje motrili in ocenjali.

Da bomo zagovarjali in branili naravne pravice slovenskega naroda, mej katere spadata pred vsem jezik in narodnost, ni nam pač treba še posebno zagotavljanje. V notranji avstrijski politiki in kar se tiče mejnarodnih razmer, bomo stali pod zastavo federalizma. Delovali bomo na to, da se sedanja desnica v državnem zboru vtrdi, da se načelna vprašanja, ki jo vežejo, razjasnijo, da se čedalje bolj iz nje izloči, karkoli bi znalo pogubno biti avstrijski ideji in zdravemu razvoju avstrijskih narodov.

Z domačimi sosedi v deželi, z Italijani, hočemo živeti v miru in zlogi. Bratje smo, ki nas veže mej sabo zgodovina, vera, kakor tudi

daj bi pa ravno tebe pripeljal ter ti rekel: Prijatelj, sedi. Jaz bi te rad videl, ko bi ti začel duh cvrte tonine nos božati, ko bi zavohal kraški teran itd. koliko časa bi se obetavljali! Sto proti enemu stavim, da bi se vesel, in bi jel in pil, in vse bi ti tako dobro teknilo, da bi na jutro k meni prišel in dejal: Še nikdar v življenju nisem tako južinal!

Vidiš tedaj, takaj je s tvojimi vražami! Upam potemtakem, da me boš poslušal, čeravno ti hočem govoriti v trinajstih poglavjih.

Kaj je pa to: krvavo stegno? — Poslušaj. Bilo je v tistih časih, ko smo bili še otroci. Ne sicer, da bi bili hudobni, ne, pač pa bili smo — poredni. Da pa take otroke vkrotijo, žugajo jim matere kaj rade se strahovi. In tak strah bilo je za nas — krvavo stegno. „Jožek, Franček, Tonček, ne hodite na vrt, vas bo krvavo stegno!“ Tako žuganje se je večkrat slišalo, ko so hruške zorele.

Presneto stegno ti, bal sem se ga bolj, kakor samega peklenščka! In enkrat, zdi se mi, da sem je resnično videl pod hruško. Tekel sem, kar so me noge nesle. Ne pa, da bi si bil mogel potem več domisliti, kako je bilo — krvavo stegno. Ako bi mi kdo rekel: popiši mi je — še ziniti bi ne vedel. — In vender je bilo!

Toda poznam kmeteko radovednost. Ti nisi s tem še zadovoljen. Zvedeti bi tudi hotel, kakaj ravno zdaj, v teh žalostnih časih, kličem iz groba nekdanje strahove, o katerih vrhu vsega še nič ne vem!

To se je zgodilo pa tako. Ti veš gotovo, kje je Kostanjevica — — no

duševne in gmotne koristi. Mi bomo strogo na to pazili, da ne bomo imena poštenih avstrijskih Lahov v en koš metali z izdajskimi iredentovci. Ireidentizma si niso oni stvarili, ampak je le mej nje zasejan od Židov in liberalcev, kakor ni panslavizem izrasel iz slovenskih tal, ampak ga je zanesel mej nas tisti liberalizem, kateremu je narodnost bogatstvo. Liberalizem je tu in tam, ki nas i Avstriji i samim sebe izneverja, odtujuje. Naše geslo nasproti Italijanom bode: bližajmo se drug drugemu, spoznavajmo se, učimo se deželnih jezikov, potem se bomo spoštovali, ljubili. Eno domovino imamo vsi: Avstrijo, enega sovražnika vsi: liberalizem!

Ta je program, katerega se bomo držali — ako bo vgajal lastnikom „Sočinim.“ Ako bodo pa okoliščine take, da bi ga nam ne bilo mogoče izvrševati, ali pa, kakor se samo ob sebe razume, ako bi nam moči in opravila ne pripuščala vspešno delovati na podlagi tega programa, bomo mesto drugemu odstopili.

Vabimo potem takem prijatelje in somišelnike z Goriškega in iz ostalih slovenskih pokrajin, kakor tudi tiste, ki bivajo na tujem, naj nas blagovolijo zdatno podprati ne le z naročbo, ampak tudi s sodelovanjem, posebno pa z dopisovanjem. Le tako se smemo nadejati, da bo naš trud vpešen in da bo obrudil zaželenega sadu na korist slovenskemu ljudstvu.

Vredništvo „Soča.“

Deželni zbor goriški.

III. seja dne 28. oktobra 1889.

Koj po 5. uri popol. odpre dež. glavar seja, ter naznani, da mu je došel vladni našt postovo, vled katere bi se imele vrediti zdravniške razmere

kraška Kostanjevica, tista, ki je blizu Opatnega Sela, ne, ampak Kostanjevica pri Gorici. Tu gor stoji krasna cerkev, s dražimi slikami, ki so več stale, kakor vse, kar si videl nashkanega po vseh kraških in vipavskih cerkvah; tudi samostan je tu, noter stanejuje pobožni, učeni menihi, ki znajo pa tudi v bogim kaj pridno kruha rezati in kuhati jim v velikih loncih (v en sam takih loncev bi se vsi tvoji skrili). Še nekaj je na Kostanjevici. Pod cerkvijo te pelje dolg podzemeljski hodnik do prostora, kakršnega ne najdeš blizo. Tu je grobovje nekaterih francoskih kraljev in drugih rajnikih iz kraljevske rodovine. Prvega so tu shranili za dan vstajenja kralja Karola X., ki je moral leta 1830 vbežati iz Pariza; pregnali so ga prekoočni. Pribežal je — v Gorico. Gotovo veš, kje se pravi na „Cingrafu“ nad Placutoz. Viš, ondi je prebival svoje dni. Zadnji pa — da ne govorim o ženskah — zadnji, ki so ga sem gor pripeljali, je bil kralj Henrik V.

Ni davno, kar se je to zgodilo, Gotovo si bil tudi ti takrat v Gorici. Saj kaj takega se komaj vsakih sto let enkrat pri nas vidi, ali še ne. Spominjaš se, koliko duhovnov z debelimi svečami je šlo pred mrtvaškim vozom; za vozom pa toliko črnih gospodov s zlatimi pretani in verižicami. Tudi dosti čeki-
nov so ti gospodje imeli v žepu. Ni čuda, saj so bili skoraj sami žlahtni, bogati Francozi; in vender so bili odkriti in so molili po poti rožni venec — kaj takega se pri nas pač težko kdaj vidi!

Pokopali so ga tedaj Henrika V., kralja francoškega. Na njegovo kamnito krsto so pa deli zlato krono, na kateri je napisano — pa kaj ti bom pravil,

na deželni, se namreč se izroči pravnemu odseku v pretres in poročilo.

Posl. dr. Gregorič stavi predlog, katerega bode temeljil v edni prihodnjih sej, da bi se vpeljal poduk v krščanskem nauku vsaj po eno uro na teden na obeh oddelkih kmetijske šole, dotični duhoven učitelj naj prejme kot letno nagrado po 60 gl. za učno uro.

Posl. dr. Rojce stavi do vlade interpelacijo, kako zamore ona opravičiti imenovanje takega živinosdravnika za tolniaski politični okraj, ki je polnoma nezmožen slovenskega jezika.

V imenu dež. odbora poroča dr. Verzaganasi o prenarodbi § 5. dež. postave 29. novembra 1863 zaradi pokritja stroškov pri zidavanju in vzdrževanju katoliških cerkev in duhovniških poslopij i. t. d. V skladu po dež. odbora predlagane in tudi po sboru sprejete spremembe v tem §. bodo k stroškom pri teh poslopijih cerkveni prebendarji le takrat donajali, kadar čisti dohodek prebende po načelih vstanovljenih za določevanje dopolnitve iz verskega zaloga, oziroma iz državnega sklada, presega normalno kosovro.

Dalje poroča v imenu dež. odbora odbornik dr. Pajer o spremembi §. 1. dež. postave od 16. jun. 1881. V skladu s predloženimi in sprejete prenarodbe se bode za naprej od vsake zapuščine, o kateri izvršuje po splošnih postavnih določbah zapuščinsko obravnavo katera c. kr. okrajna sodnija ali drug v to kompetenten organ v pokrajevni grofiji Goriški in Gradiški, in katere čisti znesek presega 300 gl., plačala šolska davčina kakor postavno volilo.

Sledujoč poroča isti poslanec o predlogu dež. odbora, da naj zbor potrdi in odobri po odboru dovoljena podpore nekaterim dijakom, zboljšanje nekkih učiteljskih pokojnin, kakor tudi da naj odobri začasno skleneno posejilo s podružnico kreditnega zavoda v Trstu. Zbor pritrdi vsem trem predlogom brez vgovora. Na predlog posl. Dottorija se še postavniki načrt zaradi vreden osebnih in službenih razmer učiteljev na javnih ljudskih in meščanskih šolah, kateri pripadajo k vojski, z ozirom na njih dolžnost do opravljanja dejanske vojaške službe ali v črni vojski, odstopi pravnemu odseku v pretres in v poročilo.

Na to je končala III. javna seja zbor; potem je bila še tajna, o kateri seveda ne moremo ničesar poročati. Dan prihodnje javne seje hoče dež. glavar nasnaniti pismeno.

Kaj je politika in kako se mora politikovati?

Neredkokrat se nahajajo dandanes, ljudje kateri vže leta in leta berejo politične časnike, imajo po družinskih in študentskih prvo besedo, in sploh hočejo pred vsem svetom, zlasti pa mej suvaščani veljati za zrele politike — in vendar morda še sami ne vedo, kaj je prav za prav politika.

To hotemo mi skratka razložiti. „Politika“ ni naša domača beseda, ampak grška. Izvaja se iz besede „polis“, to je po našem: mesto ali država. Iz imena „polis“ se je naredil pridevnik „politikos“, ki pomeni vse kar se dotiče države in državnega življenja. Kar je „politikos“ v meščkem spolu, se reče v ženskem „politiké“, h čemer se mora v mislih dostaviti „tehne“ t. j. znanost ali umetnost, kako se državne zadeve sodijo in opravljajo. Iz „politiké“ je nastala naša sedanja „politika“.

— latinsko je; povem ti po domače: Nosi krono po smrti, katere živemu ni ti bilo dano nositi.

Vedeti ti je namreč, da Henrik V., čeravno je bil edino pravi, postavniki kralj francoski, ni vendar nikdar kraljeval. Francoski prekučubi, ki metafo bombe in požigajo hiše s petrolejem, mu niso dali domov priti, da bi bil zasedel starodavni prestol svojih očetov; in tako je živel in vmlr v tuji deželi.

Vse to, kar sem tu popisal, sem si želel enkrat ogledati sam. Bilo je tedaj nekega dne po zimi, hud mraz je bil, vendar jasno vreme. Popoldne sem se šel sprehat in krenil sem jo proti prijazni Kostanjevici. Izrazil sem s tremi besedami svojo željo, in kmalu je priložil častitljiv brat s ključmi ter me spremil pod zemljo h grobišču francoskih kraljev. In ker so častiti bratje po samostanih postrežljivi in vpljudni, mi je vse razkazal in razložil tako, da sem bil prav zadovoljen, ko sem pol ure kasneje sedel na znanem zidu pred frančiškansko cerkvijo.

Gledal sem na zapad, kjer je ravno začelo solnce zahajati. Vse rudeče je bilo zapadno nebo, in vže sem se tolažil, da bo tudi jutre lepo vreme: rossa la sera... Ob enem so se pa tudi daleč tam zadaj kopičili oblaki, zdelo se je, kakor da bi se kopali v krvavem morji... „Glej je, krvavo stegno!“ rekel sem.

Ti sicer ne veš, kaj je tam čez proti zapadu, ker gotovo si še iz stare šole, ko se nisto še učili zemljepisja. Povedal ti bom pa jaz. Proti zapadu pridemo najprej v Italijo. Za Italijo pride Francoško. In ker se mi je zdelo krvavo stegno daleč daleč

Po tem takem se lahko razvidi, da je le malo takih mož, ki se jim lahko reče, da so politiki; ker, kakor smo videli, je politika pred vsem znanost; da tedaj kdo zasluži ime pravega politika, ni zadosti, da zna le kričati ali dosti govoriti, kar znajo tudi ženske, ki prodajajo sadje na trgu, ampak mož tak se je moral kaj učiti po viših šolah. On mora vedeti, kaj je država, katero so njene temeljne postavbe; in ker ima država svojo zgodovino, ker so zgodovinski dogodki merodajno vplivali na vstavo ali na razmerje podložnikov mej seboj in nasproti cesarju, mora tudi zgodovino dobro, temeljito poznati. Za vse to pa je treba, kakor smo vže rekli, več časa se učiti.

Pravih političnih mož tedaj bomo malo ali nič našli na kmetih. Kmetje namreč kopajo in orjejo — in Bog véraj, ako te zanemarjajo! Zato pa jim ne ostaja časa, da bi se učili in politikovali. Kmet lahko marsikaj od svojih zdravim razumom prav razsodi, vendar ostane znotraj več ali manj na površju, omejen, in ne vidi, kar je okraj domačega hriba.

Pravih politikov ne smemo iskati pri mladini, tudi mej dijaki ali učenci ne; ker ti se niso še izučili, ampak njih naloga je, da se še le učijo. V mladih, otroških politikih pravaguje domišljija in vroča kri, ne pa načela in razsodnost. Dijaški politiki navadno telebnejo iz domišljene vi-očine ter si razbijajo nos in glavo, tako da so sebi in drugim za križ.

Pravi politiki pa ne morejo biti tudi tisti dijaki, ki niso več mladi, ampak ki so vže davno stopili v možka leta; pravi se jim navadno večer dijaki, in sicer zato, ker niso svojih šol, bodisi srednjih ali višjih, nikdar dokončali, n-akar opravili šolskih skušenj, ampak so kar vse na pol pustili, potem ko so se deset, dvajset let valjali po šolskih klopih ali pohajali po mestnih ulicah. Kakor vse, kar je na pol, ni nič kaj prida, tako tudi izobrazba takih študentov. Ker niso nobenega znanstva dognali do konca, jim je vse nejasno; v njih glavi se nahaja čudovita zmes in blodnja, da sami ne vedo, kaj mislijo, kaj hočejo. Ako se tedaj vržejo na politiko, so prisiljeni svojo nevednost prekrivati z lepimi besedami, ki nič p-avega ne pomenijo, besedami, ki jih imenujemo slepike. Po njih se ljudstvo, ki ima vendar še dosti zdravega, naravnega čuta, vedno bolj zbebi in postaja: od dne do dne bolj topo ter se dozarja za vsakotere politične kolobocije.

Kaj sledi iz vsega tega? Da se nahajajo dandanes malo malo izvoljenih politikov, in da je veliko veliko nepoklicanih. Prava politika se ne kuje pri bokalu, ko je ogojeno vince možgane pcdružgalo in jezik razvozlalo, ampak se spčenja in goji v trezni glavi mislečega moža, ki si je po dolgoletni pridnosti nabral vsestranskega znanja, ki je to znanje duševno prebavil in je razumljivo na življenje vptrebil.

Ne nevednost, ne fraza, ampak zavedna treznost in načelnost naj vodi nam politiko; in ti, ljubi moj, daj se le takim politikom voditi!

Prihodnjic bomo govorili dalje o tem.

Dopis.

V Gorici, 31. oktobra. — Častiti naročniki na deželi vedno željno pričakujejo novic iz mesta; posebno pa, ko jih vmasno vreme, ki nas vže nadleguje vže en mesec, zadržuje, da ne morejo tako lahko v mesto. — In mi, o čem bi tedaj spregovo-

tam, si ne morem drugače misliti, kakor da je prišlo res s Francoškega.

Da, prav s Francoškega se mi je kazal strah iz otroških let. Toda kmalu sem se zavedel, da nisem več otrok, ampak mož; in mož pravi: strah je od zunaj prazen, od znotraj votel. Tako je bilo tudi pri meni. Bili so prav za prav zgodovinski spominj, ki so se mi obudili v grobovih francoskih kraljev in kri, ki se je zadnjih sto let prelila na Francoškem, mi je domišljijo tako prevzela, da sem vse krvavo videl; in ko sem še le zagledal na čaljnem zapadu rudečo zračno pošast, bruhnil sem kar: krvavo stegno! Zdaj se ti bo morda vže od daleč zdelo, kaj mislim s krvavim stegno. Hudo je krvavo stegno — rečem ti: ono je pregnalo kralje s Francoškega in jih pokopalo na Kostanjevici! In ono straši dandanes tudi druge kralje in vladarje po svetu in jim žuga ravno tako jih pokopati. Ali krvavo stegno, ne da bi se odčno pred ljudmi pokazalo, ter povedalo, kaj je, kaj hoče, kratko nikar! le tu pa tam povzdigne malo glavo, pa spet zgine, kakor senca. In akoravno straši po svetu več ko sto let, vendar še danes nihče ne vé polnoma, kako je. Tedaj, boj se krvavega stegna!

Vem, radoveden, kakor si bil vedno, hotel bi, da ti je vže danes imenujem s pravim imenom in želel bi koj brati o njem prvo izmej trinajst poglavij: Oho, ste ga videli! Toda danes ne več besedice. Pokori se osem dni za svojo radovednost in vražjo vero. Prihodnjic ti bom povedal kaj več — kar te bo gotovo mikalo — o krvavem stegnu.

rili? Zanimljejo nas pred vsem in nas morajo zanimati javne šole, na katerih se izobraža naša nade-polna mladež. Šola je javni zavod, in ker imamo vsavstvene pravice, smemo o šolah in o vsem, ker se v njih godi in govori, tudi javno, po časnikih govoriti. Slišale so se vže pritožbe, da nam je naučni minister poslal kot vodjo na naš gimnazij moža, trdega Nemca, ki baje našega jezika trohice ne pozna, tako da se ne morejo še celo stariši ž njih zmeniti, ko bi želeli kaj pozvedeti o svojih sinovih. Žalostno to, nenaravno! Kakor da bi se ne našel deželan mej nami, sposoben deželni jezikov, učen, zvest Avstrijec! Toda pustimo to, vemo pač, da je prekasno tožiti. A še bolj žalostno je, da je z novim ravnateljem začel oč enem rasti ponemčevalni pritisk na d jaštvo. Ne zdi se jim še zadosti, da je gimnazij od kraja do konca nemšk, da se prezirajo naše prošnje, naj bi se poduk preosnoval na podlagi materinščine, ne, marveč odpravil bi se rad še zadnji sled naših deželni jezikov. Tako je bila vže več let navada, da se je mladina vsaj pri petji učila slovenskih in italijanskih pesmi; tudi pri Božji službi se je žulo petje v obeh deželni jezikih. A zdaj, kakor se sliši, jim še tega nečejo privoščiti! Nam se zdijo taki vkrepi tem bolj nenaravni, ker petje ima služiti mladini v razvedrenje; in ravno tu mora pronašati tak neljub pritisk! Saj vendar ni vže veleizdajstvo slovenski ali italijanski govoriti ali pevati!

Mi se tu ne pritožujemo v imenu dijakov; vbogajo naj, kar jim vkažejo njih neposredni viši. Drugi so poklicani, da sodijo tako postopanje. A ravno te više kroge bi radi opozorili, naj vendar vkrenejo, kar se jim zdi primerno, da se zabrani tako neslano, zastarelo penemčevanje. Vsaj v mestno ni več, posebno pa v naših časih ne.

Pač pa bi novemu vodstvu na gimnaziji svetovali, naj strogo pazi, kako se po šolah učijo, kaj se govori, kaj mladina bere. Na našem gimnaziju veje duh nič kaj prijazen cerkvi; priča temu je, da nam daje tako pičlo število mladeničev za duhovski stan. Ni čuda! Saj se dijaki, gojenci katoliškega zavoda, zmerjajo — kot srednjeveški, in to v šoli, od profesorja samega! Tu, tu se treba poprijeti dola. O priloznosti kaj več.

Še enkrat: kar se v šoli govori in godi, je javno; dá se torej javno razpravljati. Stali bomo na straži, in brezobzirno zabilježevali vse, kar se nam ne bo zdelo prav.

Politični razgled.

Vsa notranja politika se vrši sedaj v deželni zborih. O dosedanem delovanji našega zbora smo že poročali in poročamo tudi danes na drugem mestu. Izmed drugih zborov zavzimate za sedaj naj večjo pozornost deželni zbor češki in pa tirolski. Kakor je našim čitateljem že znano, pridobili so si v češkem zboru pri zadnjih volitvah Mladočehi znatno manjšino. Te svoje moči so se oni koj poslužili, ter so v edni prvih sej stavili predlog, naj se voli posebna komisija izmed poslancev, ki bi imela sestaviti adresu do kralja češkega, ozirom do cesarja, v kateri bi bile izražene vse pglavitne želje in zahteve češkega naroda. V tej komisiji je izvoljen poročevalcem dr. Rieger, in kakor piše nemško glasilo Staročehov „Politik“, skušajo se češki poslanci — kakor znano, se Nemci ne vdeležujejo zborovanja — porazumeti tako, da vse zahteve deželnega zbora zjedinijo in združijo v edno resolucijo, katero bi potem sprejel cel deželni zbor. V zboru tirolskem pa so laški poslanci stavili predlog, da naj se voli poseben odsek, ki bi imel pretresovati in potem predlagati, kako naj bi južni in laški del Tirolskega vdobil svojo lastno avtonomijo, svoj poseben dež. zbor i. t. d. Temu predlogu so se po edni strani vstavljali konservativni Nemci, po drugi pa tudi c. kr. namestnik sam, ki je kategorično izrekel, da taki razdvojitvi tirolske dežele c. kr. vlada ne more privoliti; ali predlog se je s pomočjo nemških liberalcev vendar sprejel, ter izročil posebnemu odseku v pretresovanje.

Ogrski državni zbor je zopet skupaj; pa namesto, da bi se bolj resno pečal, kako bi se dalo žalostno finančno stanje ogrske države spraviti v red in že vendar enkrat napraviti ravnotežje med letnimi dohodki in stroški, se poslanci še vedno pričkajo med seboj, kako naj bi se za naprej višji državni dvorniki nazivali:

ali samo c. kr., ali pa c. k. kr. Tudi ta novi naslov menda ne bode rešil ogrskih financ.

Na Srbskem zboruje velika skupščina, ter je koj sklenila odposlati adresu novomaziljenemu kralju-mladenicu, oziroma regenstvu. V skupščini sti zastopani dve večji stranki: edna cika na Rusko, druga pa bolj simpatizuje z Avstrijo.

Nemški cesar in princ Koburski, vladar nove Bulgarije, sta na potovanji; prvi je šel s svojo soprogo čez Italijo in potem čez morje na Grško, drugi pa je obiskal deloma svoje sorodnike, deloma pa menda tudi iskal zavetnikov pri raznih dvorih, ter se vrne zopet te dni v Sofijo k otvorenju narodnega sobranja.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnike prosimo vljudno, naj nam blagovolijo v nemarkovanem listu nasnaniti, ako bi kateri izmed njih ne bil prejel današnje „Soče“, ker se dá lahko misliti, pa tudi opravičiti pomanjkljivost, če je katera nastala pri razpošiljanju lista, ker se je v teh zadnjih dneh kakor glede vredništva, tako tudi glede opravištva vršila velika prememba.

Novi škof lavantinski. Za novega knezoškofa lavantinskega, ki ima sedež v Mariboru, je izvoljen premilostivi gospod dr. Mihael Napotnik, rojen na Slovenskem Stajerskem. Zadnje nedeljo, 27. oktobra, se je vršilo v Solnogradu slovesno posvečevanje novega škofa. Kakor piše „Slovenec“, smemo se veseliti tega dogodka, ker je na vzvišeno mesto prevažne škofovske službe povzdignjen toliko priljubljen gospod, kateri je res „naše gore list“. Podpiraj, razsvetljuje in obrani ga Bog, da dolga, dolga leta k častni in večni sreči vodi verno naše ljudstvo slovensko. — Kot priče so bili pri konsekraciji veleč. gg.: Kap. vikar Fran Kosar, stolni dekan Ignacij Orožen in knezoškof. duh. svetovalec in spiritual K. Hribovšek iz Maribora. Pri posvečevanju sta asistovala solnograškemu knezonadškofu knezoškof krški pred. g. dr. Josip Kahn in vojaški škof pred. g. dr. Anton Gruša.

Sedanji knezoškof dr. Napotnik je kaj marljiv pisatelj slovenski. Objavil je vže razne spise v nekdanji „Zori“, v „Veetniku“, v „Kresu“, v „Letopisu Matice slovenske“, v „Slovenci“, v „Slovenskem Gospodarju“.

Njegove posamezne knjige in knjižice so pa: Kratko poročilo o prvi Lavantinski diecezni sinodi obhajani v Mariboru dne 27. do 30. avg. 1. 1883. Sestavil Mihael Napotnik. V Mariboru 1883. m. 8. 23 str.

Kratek pregled bosanskega slovstva. Sestavil Mihael Napotnik. V Mariboru 1884. 8. 84 str.

Nagrobica, katero je o pokopu pred. g. F. Juvančiča ... pri Novicerkvi govoril dr. Mih. Napotnik. V Mariboru. 1884. 8. 12 str.

Pridiga o evangelijskih nasvetih. Pri novi sveti meši š. P. Leop. Napotnika R. S. B. v Konjicah govoril Mihael Napotnik. V Mariboru 1885. 8. 22 str.

Sveti Viktorin, škof Ptujski, cerkveni pisatelj in mučenec, spisal dr. Mihael Napotnik. Na Dunaji 1886. 8. str. 278.

O Podragi in kaj mislijo Podražani storiti ni še doslej „Soča“ nič povedala, akoravno imamo Podrago primeroma tako blizo. Bog ji vedi, zakaj ni tega storila. Bomo pa mi v prihodnje kaj več o tem pisali. Za zdaj omenimo le toliko, da mejna Podraga, o kateri se je morda vsakih deset let enkrat ališalo, je zdaj zaslula po vsem svetu. Zakaj? Podražanom je padlo v glavo, da bi radi postali „staroverci“, akoravno imajo vže tisoč let sveto katoliško vero, katera je sama spet celih tisoč let stara, kakor tista, ki kateri mislijo prestopiti. Sicer pa Podražani malo ali nič ne vedo, kaj je „stara“ in kaj „nova“ vera, ampak so le nekateri hujskači, ki nimajo ne stare ne nove vere; ti so vboje preslepili, da zdaj težijo po tem, kar ne vedo kaj je. Take hujskače je posvetna oblast tudi vže zasledila. Res, lepo je, kar se je ondan v Podragi videlo: Dne 22. oktobra je na vse zgodaj prišlo v Podrago 17 žandarrov. Obdali so vas od vseh strani. Nikomur neso pustili ne vun, ne noter, ne pastirji neso smeli živine gnati na pašo. Takoj zarano bile so zastražene hiše: Ivana Furlana, župana našega, Ivana Božiča, zastopnika v cerkvenih zadevah; Ivana Zgurja, občinskega pisarja, in obč. pisarnica. Pri tem dogodku začelo se je ljudstvo zbirati in vgbati, kaj vse to pomenja.... Okolu 9. ure predpoludne pripelje se gg. dr. Kavčič, drž. pravdnika namestnik, in Hauffen od dež. sodišča v Ljubljani, in g. Bamberg, c. kr. pristav okrajnega sodišča v Vipavi s pisarji. Hiše zgoraj imenovanih zastraženih posestnikov v občinsko pisarnico vied so natančno preiskali, deloma pisma pobrali, mej tem pa so žandarmi ljudstvo razgotali. Pozyedovanja in zaslišavanja

so dolgotrajna in še jih ni konec. Kaj pa bo, ako bodo Podražani res „staroverci“? Potom pride k njim staroverski duhoven, ki se mu pravi „pop“, sè sebuji pripelje ženo „popico“, in morda celo mnogoštevilno družino, iz katere bodo potem lahko več sto let Podražani dobivali pope, sina za očetom; mlade hčere popove pa bodo dajali svojim sinovom za ženo, ker gotovo po Vipavskem si bodo zastoj vže iskali nevest. Najhujše pa bo o smrtni uri, ko ne bo Podražan dobil papeževe odveze.

„Rimskega katolika“ šesti zvezek, s katerim se sklene prvi letnik, je danes izišel. Obseg tega zvezka je jako zanim v ter je naslednji: 1789-1889. Avtoriteta pa krščanstvo. Najnovejša okrožnica papeževa. Božja družina. — Slovenski katoliški shod. Društveno življenje. Slovenska društva, kakeršna so. Oitavnice. Naša društva, kakeršna bi morala biti. — Politika v peha in nasledkov „pa Slovenci. „Tudi“ politika v naši „Soči“. Macchiavellizem. Sodba o macchiavellizmu. Kaj vgovarjajo proti temu spravljeni Slovenci? Kdo je pa prav za prav na Slovenskem cepil in hoče še cepiti? — Platonov dialog „Phaedo.“ — Svetnik roda slovanskega; — in slovanski brezverci. — Pisma o vzgoji. — „Slovanskemu Svetu“. V pojasnilo našega stališča. Herezije „Slovanskega Sveta“. Razkolniška propaganda „Slovanskega Sveta“. Sloveni, Poddraga! — Listek. Iz dnevnika Stefana Hodulje. — Indija Komandija. — Raznoteroati. „Revue des deux mondes“ o verski svobodi na Ruskem. — Spoved Leona Taxila — bivšega brezverskega svobodomiselnika. — Graf Lev Nikolajevič Tolstoj — o veri. — Slovan-jezuvit venčan v Rimu — Matija Kazimir Sarbijewski. — Iz poldrugoletne zgodovine našega lista. Dr. Vošnjak je tožil — pa odstopil. Zaupnice.

Posebno zanimivo je, kar piše „R. Kat.“ o vspehu v politiki, kjer razpravlja o breznačelni politiki in se pri tem posebno spominja naše „Soče“. Zaslužila je. Upamo pa, da so vsi svetniki „Soči“ izprosilili novo pamet.

Kako se mislijo kranjskemu kmetu bremen olajšati — z novim glediščem, ki ima stati nad 300.000 for. — Tako piše dopisnik „Slovenec“ iz Polhovskega Gradca: „Vbogi kmet! Vže tako je letos slaba letina, sedaj je pa nekaterim še jesenske pridelke uničilo. Davkar bode pa zahteval navadno plačilo. Silno plačuje revni kmet te davke in vedno hrepeni, da bi se mu težko breme slajšalo, pa kakor je brati, zopet ni upati za celo vrsto let, da bi se mu to breme kaj slajšalo. Gospodje deželni poslanci bodo vže skrbeli za to. Koliko u. pr. bode veljalo deželno gledišče! Po kaki pravici bi moral naš hribovec plačevati za to napravo? Gola fraza je to, če se govori: gledišče lika um in arce. Rad bi vedel, kako se lika um in arce, ako se predstavlja recimo kaka burka, kaka šaloigra itd. Resnih, junaških iger ali tragedij v Ljubljani niti predstavljal niso. In ako se je igrala na leto jednokrat ali dvakrat recimo kaka Šekspirjeva (Shakespeare) tragedija, potem je bilo gledišče navadno prazno. Malovredna, nenravna opereta (Boccaccio) je pa prišla vsako leto najmanj 20krat na vrsto. In za kaj takega naj bi hribovec dajal svoj trdo zasluženi krajcar? Gospodje poslanci, ko bi hoteli količkaj razjasniti priprostemu ljudstvu, kaj je gledišče, kako deluje, o verjemite mi, glasni vgovor proti dovolitvi le jednega krajcarja bi odmeval od vseh strani.

Nekateri se izgovarjajo: Igralo se bode tudi slovenski. Koliko slovenskih igrokazov pa je izvirnih in res arce blažilnih? Res najostudnejših niso predstavljali, najboljših pa tudi ne. Ali ne zadostuje za slovenske igre čitalnišna soba, za poznejši čas pa sobana „Narodnega doma“? Gledišče je tako preveliko za slovenske predstave. Kolikokrat je bilo pri slovenskih igrah gledišče skoraj prazno, akoravno so bile predstave navadno ob nedeljah.

Če se pa vže ne more drugače, kakor da se zida novo gledišče, naj tisti zidajo, ki bodo vanj hodili, ali pa se počaka nekaj let. Letos se ni se Ljubljana podrla, ko ni bilo gledišča, in ljubljanskih Nemcev niti še ni konec, akoravno niso v gledišče hodili oživljati se za svoj rod in jezik.

Državni železnični svet je z veliko večino sklenil, da se imajo na državnih železnicah znižati osobni tarifi ter vpeljati pojasni tarifi: (Zonentarifi).

Razpisana je — kakor kaže „službeni razpis“ — v tukajšnjem zavodu za gluhoneme služba za učiteljico z letno plačo 300 gl. in s prosto hrano. Obrok do 15. oktobra. Zahteva se krepko zdravje in nratvena poštenost, nadalje znanje jezika slovanskega ozir. italijanskega, slednjič, da je prosilka izurjena v ljudskem doučevanju, kakor tudi zvedena v strokah in izobraževanju gluhonemov. Imenovana se bo le začasno.

G. prof. Berbuča — gledé na njegovo „poslano“ v zadnji števi „Soče“ — vljudno vabimo, naj svojo zadevo predloži na dotičnem šolskem mestu. — Saj bi g. profesor moral vedeti, da se profesorjem

ne spodobi, kavalari se med seboj po časopisih! Ako to stori, kar bi močno želeli, bo morda tudi doznal, ali so ga drugi tožili, ali morda da se je sam za tožil sè svojimi kolegi.

Färbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 150 versuch. Qual.) — versendet roben-u. stückweise porto- u. sollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofhof) Zürich. Briefe kosten 10 kr. Porto.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priprostem sredstvu svojega 33letvega ogluhenja v vseh ozdravljena, je pripravljena pismeno pojasniti v nemškem jeziku vsakemu brezplačno. Naslov: J. H. Niholosom, Wien IX. Kollingasse 4.

Št. 4221/89

Službeni razpis.

Deželni odbor razpisuje do 15. novembra t. l. službo učiteljice izprazneno v deželni gluhonemici z letno plačo 300 gl. in hrano. Prosilke naj predložijo svoje prošnje v zmislu §. 16 zavodovih pravil deželnemu odboru z dokazi:

- učiteljske sposobnosti za ljudske šole in za podučevanje gluhonemov,
- da zna slovenski oziroma italijanski jezik,
- da je lepega nratnega vedenja, in
- trdnega zdravja.

DEŽELNI ODBOR V GORICI

dne 27. oktobra 1889.

Deželni Glavar.

PIVO IZ KL. SCHWECHAT-A

S prvim novembrom se začne prodajati mnogo cenjeno

ZIMSKO PIVO

iz gorenje, svetovno znane tovarne, tako tudi marčno pivo in pivo-bock

v sodičih po 25, 50 in 100 litrov

„botiljah“ pol litra

„ „ „ 7/10 „

Cena za botiljo:

1/2 litra marčno pivo 12 nove.

7/10 „ „ „ 17 „

Posebno priporoča se

1/2 litra pivo-bock 13 „

7/10 „ „ „ 18 „

Za vsako botiljo se mora vložiti 10 novc., kateri se pa izplačaje ko se vrne botilja.

Naroča se pod naslovom:

Zaloga piva

Antona Dreher-ja

v Gorici, Via Giardino 14.

(dvorišče na levo).

Prodá

se za vsako ceno takó imenovani

Ringeljšpil

(ovrtalo ali vrtiljak)

prav dobro ohranjen in s vsemi postranskimi potrebščinami, kakor tudi velikim pokritim vozom, kakor je sploh navada. Kupec potrebuje le konja, da vse to odpelje. Prodá se za vsako ceno! Kje? — pové upravništvo „Soče“.

NAGROBNI VENCI

iz porcelana in koravd se dobé
po najnižji ceni v
nunskeji ulici hš. št. 9.

LEKARNA

G. CRISTOFOLETTI

in Trzinu G. E. DVORNI ZALAGATELJ v Gorici

ima v zalogi vsa domača in zunanja zdravila, vedno sveža, pristna in iz prve roke, vse mineralne vode, zdravstvene dišave in stvari s gumilastike.

Priporoča se posebno gospodom odjemalcem z dežele ter jamči za hitro in natančno izvršitev vsakega naročila.

Po najvišjem povelju Nj. V. ces. in kr. Velikanstva.

Bogate založena, po c. k. vodstvu zagotovljena

XXVII.

DRŽAVNA LOTERIJA

za civilne dobrodelne namene.

3083 dobitkov v znesku 200.000 gl. — medtem 170.000 gl. papirnate rente in 30.000 gl. v gotovini.

Srečala se bo neprekosljivo 30. decembra 1889.

Srečka stane 2 gl. a. v.

Natančneje določbe obsega igralni načrt, ki se dobi brezplačno pri oddelku za državno dobrodelno loterijo (Stoa, Riemergasse 7, im Jacobshofe), kakor tudi pri mnogobrojnih razpečalnicah.

Srečke se dopošljejo poštne proste.

Na Dunaji, meseca septembra 1889.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov, oddelek državne loterije za dobrodelne namene.

Vinice za Dolenjskem, dan 12. jan. 1889.

Blagovolite mi poslati dvanajst steklenic vaše esence za žolodoc.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst se živili esenco z najboljšim vpehom. Neke bolnica je bila že za smrti bolna, vsi se zislili, da mera v malo urah umreti; toda komaj je zavžila nekoliko kapljic esence, je že okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrtni postelji. Esenca se tedaj zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem

JURIJ KÖNIG, Ipaik.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradcu, Gradšču, Trzinu, v Trzinu, na Stajerskem, Korotiškem, Kranjskem, Hrvaškem, v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Gosp. G. Piccoli-ju, lekarnarju v Ljubljani.

Po kratki rabi prekeristno zobno čistilo

LEPOTA
zob
Nova amerišanska
glicerinska zobna krema
(zdravnika preiskane)
KALODONT F. A. SARG'S SOHN
— & CO. —

c. k. dvorni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se pri lekarničarjih parfumeurjih itd., 1 kos. 35 kr. — V Gorici pri G. B. Pontoniju, A. de Gironcoli, lekarni Kürner, G. Braunitzerju in G. Cristofolettiju.

Polnija naročeno blago dobro spravljeno in poštne proste.

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posodin orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovije oblike, kot

monstranc, kolikov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim go.ovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ogaji pozlatim in posebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolé poslati isto nefrankovane.

Teodor Slabanja, srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Polnija naročeno blago dobro spravljeno in poštne proste.

Šolske knjige in vse šolske potrebščine za vsa učilišča v mestu in na deželi prodaja

Knjigar, prodajalec papirja in tiskar

J. PALLICH v Gorici, na Travniku št. 6
po jako nizkih cenah.

Mnogim gospodom učiteljem in prijateljem z dežele, ki so me v pretoklem šolskem letu počastjevali z mnogimi naročili, zahvaljujem se po tem potu najsrčneje ter se naadam, da mi tudi v bodoče skuzejo svoje zaupanje. Z najodličnejšim spoštovanjem udani

J. PALLICH.

Na drobno in na debelo.

JOŽEF CULOT

v GORICI v RAŠTELJI;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzararje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo ures ali lepoticij, tapecerij, olupševalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlega za mrtvaške truge po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in volike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

CENE

tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na drobno in na debelo.

J. & S. KESSLER

BRNO

Ferdinandova ulica št. 7. S. G.

največe in najcenejše kupovališče za zimsko dobo.

Največa zaloga primernih božičnih darov.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospode in gospe in o galanterijah, uzorci sukna in rezanega blaga nastoj in franko. Pošiljate s poštnim povzetjem.

!!! NAZNANILO !!!

Tvorniška zaloga sukna Dokler je še kaj v zalogi! Ostanki brnskega sukna 2.10 metrov za celo zimsko možko obleko f. 3.75	Kape iz pliša za možke in dečke, 6 kom. f. 1.50	Namizni prti laneni, vseh barv, 3 komadi 8¼ 2 for. 3 komadi 6¼ 1 for.	Sifon za možko in žensko perilo, 1 kom. (0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50
Angleško svetlo-blogo 9.10 metrov za celo možko obleko I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.—	Potna ogrinjala (plaid) 3.50 m. dolg. 1.60 m. širok f. 4.50	Prtiči (serviete) laneni 4¼ četvorni, 6 kom. f. 1.20	Prosniki baršant 1 komad (29 komolcev) bel ali radeč 6 f., vijav ali rajav, f. 5
Blago za zimsko suknje fine baže, moderne barve 2.10 m 10 for., II. 6 for.	12 šepnih rutic zarobljenih, z barvanimi robi za možke f. 1.20, za ženske 1 for.	Perilo za gospe 6 ženskih srajc iz najmočnejšega platna z zobčastim obšitkom f. 3.25, z vezanjem 5 for.	Kanevas za posteljne preproge 1 komad (0 d. komolcev) I. f. 8, II. 5.20
Pravi stajeraki loden za lovske suknje in obleke, nepokvarljiv, 1 meter f. 2.85	Zavese, plahte, preproge Zavese od jute najnovije risarije, popolna, v dveh barvah f. 2.30, v štirih barvah f. 3.50	3 ponočni korzeti iz fin šif. z vezanjem I. 4. f. II f. 1.80	Atlasov gradl za posteljne preproge 1 kom. (30 d. komolcev, I. f. 7.50, II. f. 5.50
Blago za vrhne suknje barve po najnoviji modi, najcenejše baže 2.0 m. za cel vrhnik 8 for.	Garniture od jute 2 pregrinjali za postelje in 1 namizni prt, najnovije turška risarija v dveh barvah, f. 3.50, v štirih barvah 6 for.	Predpasniki za ženske iz oxforda kretona surovega platna ali šifona, 6 komadov f. 1.60	Modno blago za dame.
Modno blago za gospode Srajce za gospode iz šifona, kretona, oxforda, najboljši izdelek I. f. 1.80, II. 1.20	Prezita zimaka pokrivala iz ruša, popolno dolga in široka, 1 komad 5 for.	Spođnje suknje iz klubuševine , bogato tšburirane, rdeče, sive ali drapirane, 3 kom. 3 for.	! Kupi se o priliki ! Zimski Nigier-loden za ženske obleke, najboljše vrste, 10 m. f. 3.20
Oxford-srajce za delalce močne, dobre baže, 3 komade I. f. 2.— II. 1.40	Jacquard-Manila hodna preproga , 10 metrov dolga, trpežno blago f. 3.50	Angora-Ogrtač zimski, 10¼ velik f. 2.80	Karirano modno blago 60 cm. široko za spalne suknje in otroške obleke, 10 m. f. 2.50
Spođnje hlače ali svitice iz najmočnejšega platna, koperja ali baršanta I. f. 1.80, II. f. 1.50 za 3 k. žade	Garnitura od ripsa 2 pregrinjali za posteljo, 1 namizni prt, najmočnejše barvane f. 4.50	Volnena ženska jopica (Jersey) vseh barvah, lepo pristojajoča 2 for., II. f. 1.20	Joupon i trožično blago v vseh barvah, I. f. 3.50, II. f. 2.80
Normalno perilo Jaegerjev sistem sama volna, za gospode in gospe 1 srajca f. 3.50 1 hlače f. 3, iz bombaža f. 1.50 kom.	Rjuhe (plahte) 1 kom brez šiva, 2 m. dolg. f. 1.50	Nogavice za ženske zimske, bele ali barvane, 6 parov pletens f. 1.50	Flanela Valeria najnoviji uzorec, 10 m. f. 4.—
Možke nogavice zimake, bele in barvane, pletane 6 parov f. 1.10	Gotov slamnjak , 2 m. dolg. 1 komad, I. f. 1.40, II. 90 kr.	Damastne vbrizavke iz lana, 6 komadov z franžami f. 1.80, z obrokom f. 1.20	Kalmuk najnoviji uzorec, 10 m. f. 2.70
	Konjske plahte, težke vrste z obroki, 190 cm. dolge 130 cm. široke, I. rumena f. 2.50, II. siva f. 1.50	Platnina in tkanina 1 komad — 23 komolcev	Baršant za obleko najnoviji uzorec pristne barve, 10 metrov, f. 3.—
	Flanelaste rute za na glavo za ženske, zelo tople 3 komadi I. 2 for. II. 75 kr.	Domače platno močne vrste (29 komolcev) 1 kom. 5¼ f. 5.50, 4¼ f. 4.20	Kasmir dvojne širokosti črn in barvan, 10 m. for 4.
		Oxford, najnoviji uzorec 1 komad (29 komolcev) f. 4.50	Atlas od volne, dvojne širokosti , črn in barvan, 10 m. f. 6.50